

[Bertel Dahlgaard.]

fordi Ministeren ikke var gjort bekendt med denne Samtale. Jeg gjorde endvidere opmærksom paa, at Generalen under Rets-sagen har sagt, at han fandt, det var ganske naturligt, at han gennemgik Frits Clausens Forslag, fordi han jo var Folke-tingsmand. Efter Retssagen giver Generalen den Forklaring, at det slet ikke drejede sig herom, men om en vis Detektivvirksomhed fra Generalens Side over for en eventuel Spionagevirksomhed af en Kaptajn inden for Hæren.

Jeg ved ikke, hvilken af Forklaringerne der er rigtig, men det kan vist ikke kaldes en lavtliggende Polemik at rette Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister angaaende et saadant Forhold. Den højtærede Minister indlod sig jo i øvrigt ikke i Dag i sit Svar paa det, der er Kærnen i denne Sag: om det ikke var naturligt, at Ministeren fastslog den naturlige Pligt, en Embedsmand har til at holde sin Minister underrettet. Jeg understreger endvidere, at hvis det er rigtigt, at der var Tale om en saadan Detektivvirksomhed i Stedet for Medarbejderskab, forekommer det mig, at det er en Grund mere til at sørge for, at Ministeren kom i Kundskab om noget saadant.

Til Ministerens Udtalelse om, at jeg ved Fremførelsen af dette og et enkelt andet Spørgsmaal skulde have søgt Selskab med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, skal jeg sige, at denne Udtalelse af Ministeren vist maa opfattes som en af de Ufors-kammetheder, som jeg hellere maa svare paa, naar jeg faar lidt mere Tid til min Raadighed, end en kort Bemærkning giver.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsministers Redegørelse for Forholdene vedrørende General Gørtz havde noget af en Søforklarings Præg over sig; den var lang, men den manglede en hel Del Detailler.

Tiden tillader mig ikke at komme ind paa alle de Detailspørgsmaal, der er glemt. Jeg skal blot tage en enkelt Ting. Det kan ikke være Forsvarsministeren ukendnt, at General Gørtz i sin Tid sendte en Takke-

skrivelse til Frits Clausen som Svar paa den Indbydelse, General Gørtz havde faaet til Deltagelse i Mindeappellen for de faldne danske Soldater, som Nazisterne arrangerede. General Gørtz har paa en Forespørgsel fra et Blad givet Udtryk for, at han paa det daværende Tidspunkt ikke anede, hvad Nazister egentlig var for noget. Længe efter fandt General Gørtz ud af, at det Standpunkt vist var lidet holdbart, og derefter blev det ændret til, at saadan havde General Gørtz nu aldrig udtalt sig. Det forekommer mig, at der er saa mange modstridende Forklaringer i hele denne Sag, at det vilde tjene Generalen og hans Stilling ude i Folket bedst, om den højtærede Forsvarsminister indstillede sig paa at tage den op til Undersøgelse.

I Sandhedens Interesse maa det ogsaa nævnes, naar man vil omtale General Gørtz' Overtagelse af Ledelsen af Modstandsbevægelsens Styrker, at dette jo ikke skete efter Ønske fra den danske Modstandsbevægelse, det var udtrykkelig efter Ønske fra den allierede Overkommando. Og den Aftale, der blev truffet mellem Frihedsbevægelsen og General Gørtz, gik i øvrigt ud paa, at Generalen først skulde overtage Kommandoen over Frihedsbevægelsens Styrker, i det Øjeblik allierede Tropper var trængt ind i Danmark og hans Udnævnelse var proklameret af den allierede Overkommando.

Der er adskillige andre Enkeltheder i denne Sag, som bør fremdrages, og som sagt, jeg tror, at det tjener Generalen og hele Udviklingen omkring dette Spørgsmaal bedst, om Sagen undersøges til Bunds.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg tror, at jeg kan henholde mig til min udførlige Redegørelse for Sagen vedrørende General Gørtz. Naar jeg har fremsat de Bemærkninger, jeg har gjort i Dag, var det ikke for at være uforskammet over for det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, men fordi det forekom mig, at det ærede Medlem med de Udtalelser, som han i umiddelbar Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bemærkninger fremsatte, i alt for høj Grad bevægede sig i det høje Gear. Der var en Forargelse over Generalen og Anvendelse af Sætninger, som lod ane noget meget mistænkeligt, som